

veie, som er gaaet i den Retning. Men, som sagt, det er mig hjært, at det nu er indlysende, hvad der deler os imellem, at man paa den ene Side vil sætte visse Love over Finantsloven, medens vi paa den anden Side for ethvert enkelt Aar ville haandhæve Finantslovens Ret som den afgjørende.

C. B. Nimestad: Det er min Opfattelse, at den Myndighed, som Rigsdagen har igjennem Finantsloven, er vor bedste Frihed og dens vægtigste Baaben; dersom vi havde noget som helst Normalbudget her, havde vi ikke en saadan Finantslov, som vi igjennem en Række af Aar have haft, og skal det ikke længere blive ved paa den Maade, saa lad os sige det reent ud, at saa er vor Bevillingsmyndighed borte for den langt overveiende Deel af Budgettet; thi det, der saa hvert Aar kommer i Overskud, om jeg saa maa sige, hvad vi altsaa kunne behandle, bliver en reen Ubethydighed. Altsaa forsaavidt er jeg aldeles enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), men i en anden Henseende er jeg i en bestemt Uenighed med ham, naar han af Overeensstemmelse, som jeg ikke veed finde Sted, men som han mener finde Sted mellem den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille) og den høitærede Indenrigsminister, i andre Henseender slutter til Enighed mellem Regjeringen og den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgfreds i dette Punkt. Forsaavidt Regjeringen altsaa skal dele de Ansvarer, som den sidstnævnte ærede Rigsdagsmand har udtalt, troer jeg, at det foreligger, at saavel den høitærede Indenrigsminister som den høitærede Kultusminister mange Gange ere komne lige til det modsatte Resultat. Jeg troer, at Regjeringen i den Grad er i Overeensstemmelse med Danmarks Riges Grundlov og nærer en saa stor Kjærlighed til Grundloven, dens Ord og dens Aand, at det aldrig kan falde den ind at opfatte Sagen paa en i noget som helst Punkt væsentlig forskjellig Maade fra den, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds og jeg have søgt at gjøre gjældende.

Wille: Min ærede Kjøbenhavnske Collega kan umulig antage, at jeg skal ønske at bort-

tage den Rigsdagen, specielt Folkethinget, i Grundloven givne Ret til at udøve en særdeles betydelig Indflydelse paa Finantsvæsenet. Udtrykket „Normalbudget“ blev kastet ud af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) og syntes at gjøre et stærkt Indtryk; jeg tog det op, fordi jeg ønskede at benytte en „Overdrivelse“ af ham, som han engang tidligere har sagt, for derved at imødegaae en urigtig Tanke. Der er slet ikke nogen Fare ved Ordet „Normalbudget“; det indeholder i sig selv aldeles intet Fordærveligt i dette Tilfælde. Det erkjendes jo dog fuldstændig fra alle Sider, at naar Rigsdagen ifjor vedtog en Lov, hvorved Lønningerne for et stort Antal Embedsmænd ere fastsatte til bestemte Summer, saa vilde det ikke være rigtigt, om Folkethinget i denne Session igjennem Finantsloven forandrede den; om Folkethinget er berettiget dertil, er et ganske forskjelligt Spørgsmaal. Men naar Udtrykket „Normalbudget“ bliver brugt, som det her er brugt, havde jeg rigtignok ventet, navnlig af min ærede Kjøbenhavnske Collega, at man strax vilde have haft Die paa den store Forskjel, som er mellem disse smaa Stumper af Normalbudgetter, der gives i Form af for længere Tid vedtagne Love, og den Art Normalbudgetter, som bestaae paa Monarchiets Omraade, den Forskjel nemlig, at Folkethinget utvivlsomt har det i sin Magt at nægte hele Bevillingen, hele Finantsloven, nanseet om en Deel deraf udgjør et Slags Normalbudget, medens Normalbudgettet for Monarchiet indeholder Summer, over hvilke den lovgivende Magt aldeles ingen Competence har. Dette er Forskjellen mellem den Opfattelse, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) igjennem en Række af Aar uholdende har forsvaret, og den, som jeg tillod mig ganske reserverende at udtale. Jeg erkjender ubetinget, at Finantsloven staaer over alle Love; Rigsdagen har det ubetinget i sin Magt, ved at forkaeste enten hele Finantsloven eller en Deel af den, at stille alle tidligere i Udsigt stillede Udgifter i Bero, derom kan der intet Spørgsmaal være. — Forsaavidt staaer Finantsloven over alle andre Love; men paa den anden Side antager jeg ganske vist, at